

สาส์นมหาพรตของพระสันตะปาปาฟรังซิส ประจำปี 2023 “การถือศีลอดอาหารในเทศกาลมหาพรตและการก้าวเดินไปด้วยกัน”

พี่น้องที่รัก!

พระวรสารของนักบุญมัทธิว มาระโก และลูกา ได้บันทึกการแสดงพระองค์อย่าง
รุ่งโรจน์ของพระเยซูเจ้าบนภูเขาทาบอร์ เราเห็นการตอบสนองของพระเยซูเจ้าต่อความ
ลุ่มหลงของบรรดาอัครสาวกของพระองค์ที่จะเข้าใจความเป็นจริงของพระองค์ผิดไป ก่อน
หน้านี้นาน มีการปะทะกันระหว่างพระเยซูเจ้ากับซีโมนเปโตร หลังจากแสดงความเชื่อ
ของเขาในพระเยซูในฐานะพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า เปโตรปฏิเสธคำทำนาย
ล่วงหน้าของพระเยซูเจ้าเกี่ยวกับพระมหาทรมานและกางเขนของพระองค์ จากนั้น พระ
เยซูเจ้าทรงตำหนิเขาอย่างรุนแรงว่า “เจ้าซาตาน ถอยไปข้างหลังเรา เจ้าเป็นเครื่องกีดขวาง
เรา เจ้าไม่คิดอย่างพระเจ้า แต่คิดอย่างมนุษย์” (มธ 16:23) จากนั้น “หกวันต่อมา พระเยซู
ทรงพาเปโตร ยากอบ และยอห์นน้องชายของเขาไปยังภูเขาสูง” (มธ 17:1)

พระวรสารเรื่องการแสดงพระองค์อย่างรุ่งโรจน์ของพระเยซูเจ้า ถูกอ่านซ้ำทุกปีในวัน
อาทิตย์ที่สองของเทศกาลมหาพรต ในช่วงเทศกาลพิธีกรรมนี้ พระเจ้าทรงพาเราไปยัง
สถานที่ห่างไกล ในขณะที่ภาระผูกพันประจำวันบังคับให้เราอยู่ในสถานที่ปกติ และกิจวัตร
ที่ซ้ำซากจำเจ และบางครั้งก็น่าเบื่อ ในช่วงเทศกาลมหาพรตนี้ เราได้รับการเชื้อเชิญให้ขึ้น
ไปบน "ภูเขาสูง" ร่วมกับพระเยซูเจ้าและดำเนินชีวิตตามประสบการณ์พิเศษของการฝึกฝน
ฝ่ายจิตวิญญาณ (การบำเพ็ญพรต) ในฐานะคนบริสุทธิ์ของพระเจ้า

การถือศีลอดอาหารในเทศกาลมหาพรตเป็นการอุทิศตน ได้รับการสนับสนุนโดยพระหรรษทานของพระเจ้า เพื่อเติมเต็มความเชื่อที่ยังบกพร่อง และการติดตามพระเยซูเจ้าบนหนทางแห่งไม้กางเขน นี่คือนสิ่งที่เปโตรและบรรดาศิษย์คนอื่น ๆ ต้องทำ เพื่อให้ความเข้าใจของเขาเกี่ยวกับพระอาจารย์เจ้ามีความลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น เข้าใจอย่างแท้จริง และน้อมรับพระธรรมล้ำลึกแห่งความรอดของพระองค์ นำไปสู่การอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์โดยได้รับแรงบันดาลใจจากความรัก เราต้องยอมให้ตนเองเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า ละทิ้งความเยิ่นเย้อและไร้สาระ เราต้องออกเดินทาง เส้นทางขึ้นเขาที่ต้องใช้ความพยายาม ความเสียสละ และสมาธิ เช่นเดียวกับการเดินป่าบนภูเขา เงื่อนไชต่าง ๆ เหล่านี้ มีความจำเป็นสำหรับการก้าวเดินไปด้วยกันในกระบวนการสมัชชา ซึ่งพระศาสนจักรจะต้องทุ่มเทเพื่อที่จะทำให้เกิดขึ้น เราจึงควรไตร่ตรองถึงความสัมพันธ์ระหว่างการถือศีลอดอาหารในช่วงเทศกาลมหาพรต และประสบการณ์แห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน

ในการ "แสดงพระองค์อย่างรุ่งโรจน์" บนภูเขาทาบอร์ พระเยซูทรงพาอัครสาวกสามคนไปด้วย ซึ่งได้รับเลือกให้เป็นสักขีพยานในเหตุการณ์ที่ไม่เหมือนใคร พระองค์ต้องการให้แบ่งปันประสบการณ์แห่งพระหรรษทานนั้น ไม่ใช่เก็บไว้เฉพาะพวกเขา เช่นเดียวกับชีวิตแห่งความเชื่อทั้งหมดของเราเป็นประสบการณ์ที่ควรแบ่งปันให้แก่กันและกัน เพราะการที่เราติดตามพระเยซูเจ้าเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ในฐานะพระศาสนจักรผู้แสวงบุญในช่วงเวลาเดียวกัน เรามีประสบการณ์ในปีพิธีกรรมและเทศกาลมหาพรตร่วมกัน เดินเคียงบ่าเคียงไหล่กับผู้ที่เราเจ้าทรงวางไว้ในหมู่พวกเราในฐานะเพื่อนร่วมเดินทาง เช่นเดียวกับการที่พระเยซูเจ้าและบรรดาอัครสาวกขึ้นไปบนภูเขาทาบอร์ เราสามารถพูดได้ว่าการเดินทางในเทศกาลมหาพรตของเราคือ "การก้าวเดินไปด้วยกัน" เนื่องจากเราเดินไปด้วยกันบนเส้นทางเดียวกันในฐานะศิษย์ของพระอาจารย์องค์เดียวกัน เพราะเรารู้ว่าพระ

เยซูเจ้าคือพระองค์เองทรงเป็นหนทาง ดังนั้น ในการเดินทางด้านพิธีกรรมและการสมัชชา พระศาสนจักรไม่ได้กระทำการอื่นใด นอกจากการก้าวไปสู่ความลึกซึ้งและความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นในพระธรรมล้ำลึกเรื่องพระเยซูเจ้า องค์พระผู้ไถ่

และเราก็มาถึงจุดสูงสุดของมัน พระวรสารเล่าว่าพระเยซูเจ้า “ถูกเปลี่ยนสภาพต่อหน้าพวกเขา; พระพักตร์ทอแสงดุจดวงอาทิตย์ และฉลองพระองค์ก็ขาวดุจแสงสว่าง” (มธ 17:2) นี่คือ “จุดสูงสุด” ของเป้าหมายแห่งการเดินทาง ในตอนท้ายของการขึ้น ขณะที่พวกเขาอยู่บนความสูงของภูเขากับพระเยซูเจ้า บรรดาอัครสาวกทั้งสามได้รับพระพรพรทานที่ได้เห็นพระองค์ในสง่าราศี เจิดจรัสด้วยแสงเหนือธรรมชาติ แสงสว่างนั้นไม่ได้มาจากภายนอก แต่ฉายออกมาจากภายในองค์พระผู้เป็นเจ้าเอง ความงามอันศักดิ์สิทธิ์ของนิมิตนี้ยิ่งใหญ่มากกว่าและเปรียบเทียบไม่ได้กับความพยายามทั้งหมดที่พวกเขาใช้ในการขึ้นบนภูเขาทาบอร์ ในระหว่างการเดินทางบนภูเขาที่ยากลำบาก เราต้องจับจ้องไปที่เส้นทางอย่างแน่วแน่ แต่ทัศนียภาพในตอนท้ายที่เกิดขึ้นทำให้เราประหลาดใจและตอบแทนเราด้วยความยิ่งใหญ่ เช่นเดียวกัน กระบวนการก้าวเดินไปด้วยกันมักจะดูลำบาก และบางครั้งเราอาจรู้สึกท้อแท้ แต่สิ่งที่รอเราอยู่ที่ปลายทางนั้นเป็นสิ่งที่มหัศจรรย์และน่าทึ่งอย่างไม่ต้องสงสัย ซึ่งจะช่วยให้เราเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าและพันธกิจของเราในการรับใช้อาณาจักรของพระองค์ได้ดีขึ้น

ประสบการณ์ของบรรดาอัครสาวกบนภูเขาทาบอร์ยิ่งเพิ่มพูนมากยิ่งขึ้นเมื่อโมเสสและเอลียาห์ที่ปรากฏตัวมาอยู่เคียงข้างพระเยซูเจ้า แสดงให้เห็นธรรมบัญญัติและประกาศกเกิดขึ้นตามลำดับ (เทียบ มธ 17:3) ความใหม่ของพระคริสต์ในขณะเดียวกันก็เป็นการทำให้พันธสัญญาและคำสัญญาโบราณบังเกิดผล มันแยกออกจากประวัติศาสตร์ของพระเจ้ากับผู้คนของพระองค์ไม่ได้ และเปิดเผยความหมายที่ลึกซึ้งมากกว่านั้น ใน

ทำนองเดียวกัน การเดินทางของการสมัชชามีรากฐานมาจากจากประเพณีของศาสนจักร และในขณะเดียวกันก็เปิดรับสิ่งใหม่ ๆ ด้วย ประเพณีเป็นที่มาของแรงบันดาลใจในการแสวงหาเส้นทางใหม่ และเพื่อหลีกเลี่ยงการล่อลวงที่เกิดขึ้นของแนวความคิดที่ว่า สิ่งใด ๆ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้และการทดลองชั่วคราว

การเดินทางเพื่อการพลีกรรมในเทศกาลมหาพรตและการเดินทางของสมัชชา ต่างก็มีเป้าหมายที่การเปลี่ยนแปลงตนเองทั้งในระดับส่วนตัวและของพระศาสนจักร การเปลี่ยนแปลงทั้งสองกรณีมีต้นแบบมาจากการแสดงพระองค์ของพระเยซูเจ้าและถูกกระทำให้สำเร็จได้ด้วยพระหรรษทานแห่งพระธรรมล้ำลึกปัสกาของพระองค์ เพื่อที่ว่า การเปลี่ยนแปลงนี้จะกลายเป็นจริงในตัวเราในปีนี้ ข้าพเจ้าขอเสนอ “เส้นทาง” สองทางที่จะเดินตาม เพื่อที่จะขึ้นไปบนภูเขาพร้อมกับพระเยซูเจ้า และพร้อมกับพระองค์ในการบรรลุเป้าหมาย

เส้นทางแรกเกี่ยวข้องกับคำสั่งที่พระบิดาเจ้าตรัสกับบรรดาอัครสาวกบนภูเขา ทาบอร์ขณะที่พวกเขาพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงของพระเยซูเจ้า มีเสียงดังจากเมฆว่า: "จงฟังท่านเถิด" (มธ 17:5) ข้อเสนอแรกนี้ชัดเจนมาก: เราต้องฟังพระเยซูเจ้า เทศกาลมหาพรตเป็นช่วงเวลาแห่งพระหรรษทานที่เราต้องฟังพระองค์ในขณะที่พระองค์กำลังตรัสกับเรา แล้วพระองค์ตรัสกับเราอย่างไร? ประการแรก ในพระวาจาของพระเจ้าซึ่งพระศาสนจักรเสนอให้เราในพิธีกรรม ขอให้คำพูดเหล่านั้นเหมือนกับคำพูดกับคนที่หูหนวก ถ้าเราไม่สามารถเข้าร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณได้สม่าเสมอ ให้เราศึกษาบทอ่านพระคัมภีร์ประจำวัน ซึ่งบางครั้งได้รับความช่วยเหลือจากอินเทอร์เน็ตก็ตาม นอกเหนือจากพระคัมภีร์แล้ว พระเจ้ายังตรัสกับเราผ่านพี่น้องของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อหน้าและเรื่องราวของคนที่ต้องการความช่วยเหลือ ข้าพเจ้าขอพูดถึงสิ่งหนึ่งซึ่งค่อนข้างสำคัญสำหรับ

กระบวนการสมัชชา: การฟังพระเยซูเจ้ามักจะเกิดขึ้นจากการฟังพี่น้องของเราในพระศาสนจักร การรับฟังซึ่งกันและกันเป็นหนึ่งในเป้าหมายเบื้องต้นในกระบวนการสมัชชา ซึ่งเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้เสมอในวิธีการและรูปแบบของพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน

เมื่อได้ยินพระสุรเสียงของพระบิดาเจ้า “ศิษย์ทั้งสามคนชบหน้าลงกับพื้นดิน มีความกลัวอย่างยิ่ง พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาใกล้ ทรงสัมผัสเขา ตรัสว่า “จงลุกขึ้นเถิด อย่ากลัวเลย” เมื่อเงยหน้าขึ้น เขาไม่เห็นผู้ใด นอกจากพระเยซูเจ้าเท่านั้น (มธ 17:6-8) นี่คือการเดินทางที่สอง ที่เสนอสำหรับเทศกาลมหาพรตนี้: อย่าหลบภัยในศาสนาที่ประกอบขึ้นจากเหตุการณ์พิเศษและประสบการณ์ที่น่าทึ่ง เพราะกลัวที่จะเผชิญกับความเป็นจริงและการต่อสู้ในชีวิตประจำวัน ความยากลำบากและความขัดแย้ง แสงสว่างที่พระเยซูเจ้าแสดงให้เห็น บรรดาศิษย์เห็น เป็นการรอคอยความรุ่งโรจน์ของเทศกาลปัสกา และนั่นต้องเป็นเป้าหมายของการเดินทางของเรา เมื่อเราติดตาม “พระองค์เพียงลำพัง” เทศกาลมหาพรตนำไปสู่เทศกาลปัสกา: การ “หนี” ไม่ใช่จุดจบในตัวมันเอง แต่เป็นวิธีการเตรียมเราให้พร้อมรับประสบการณ์ความรักของพระเจ้าและก้าวข้ามด้วยความเชื่อ ความหวัง และความรัก และด้วยเหตุนี้จึงมาถึงการฟื้นคืนชีพ นอกจากนี้ ในกระบวนการก้าวเดินไปด้วยกัน เมื่อพระเจ้าประทานพระหรรษทานจากประสบการณ์อันทรงพลังของการเป็นหนึ่งเดียวกัน เราไม่ควรจินตนาการว่าเรามาถึงแล้ว – เพราะที่นั่นเช่นกัน พระเจ้าตรัสย้ำกับเราว่า “จงลุกขึ้น อย่ากลัวเลย” ขอให้เราลงไปที่ราบ และขอให้พระหรรษทานที่เราได้รับมา เสริมสร้างให้เราเป็น “ศิลปินแห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน” ในการดำเนินชีวิตประจำวันที่ยืดหยุ่นในหมู่คณะของเรา

พี่น้องที่รัก ขอให้พระเจ้าทรงดลใจและสนับสนุนเราในเทศกาลมหาพรตนี้ ในการขึ้นไปสู่สวรรค์พร้อมกับพระเยซูเจ้า เพื่อเราจะได้สัมผัสกับความสง่างามอันสูงส่งของ

พระองค์ และด้วยเหตุนี้ เราจึงได้รับการยืนยันในความเชื่อ ความอดทนในการเดินทาง
ร่วมกับพระองค์ สิริรุ่งโรจน์แห่งประชากรของพระองค์ และความสว่างของบรรดา
ประชาชาติทั้งหลาย

มอบให้ ณ พระมหาวิหารนักบุญยอห์นแห่งลาเตรัน กรุงโรม วันที่ 25 มกราคม 2023
โอกาสการฉลองการกลับใจของนักบุญเปาโล

พระสันตะปาปาฟรังซิส